

Torsdagen den 16 februari 2017

P8_TA(2017)0049

Att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential**Europaparlamentets resolution av den 16 februari 2017 om att förbättra Europeiska unionens funktionssätt genom att utnyttja Lissabonfördragets potential (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Lissabonfördraget om ändring av fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, undertecknat den 13 december 2007,
- med beaktande av förklaringen av den 9 maj 1950, där det framhölls att inrättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen utgjorde "ett första steg mot en europeisk federation",
- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
- med beaktande av sin resolution av den 20 februari 2008 om Lissabonfördraget ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 7 maj 2009 om Lissabonfördragets konsekvenser för utvecklingen av Europeiska unionens institutionella balans ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 13 mars 2014 om genomförandet av Lissabonfördraget med avseende på Europaparlamentet ⁽³⁾,
- med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande av den 16 september 2015 ⁽⁴⁾,
- med beaktande av Regionkommitténs resolution av den 8 juli 2015 ⁽⁵⁾,
- med beaktande av rapporten till Europeiska rådet från reflektionsgruppen om EU:s framtid 2030,
- med beaktande av de fem ordförandenas rapport (från kommissionen, rådet, Eurogruppen, parlamentet och Europeiska centralbanken (ECB) om fullbordandet av Ekonomiska och monetära unionen,
- med beaktande av sin resolution av den 12 april 2016 om årsrapporterna om subsidiaritet och proportionalitet 2012–2013 ⁽⁶⁾ och det tillhörande yttrandet från utskottet för konstitutionella frågor,
- med beaktande av sin resolution av den 19 januari 2017 om en europeisk pelare för sociala rättigheter ⁽⁷⁾,
- med beaktande av artikel 52 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för konstitutionella frågor och yttrandena från budgetutskottet och budgetkontrollutskottet (A8-0386/2016), och av följande skäl:

⁽¹⁾ EUT C 184 E, 6.8.2009, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 212 E, 5.8.2010, s. 82.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0249.

⁽⁴⁾ EUT C 13, 15.1.2016, s. 183.

⁽⁵⁾ EUT C 313, 22.9.2015, s. 9.

⁽⁶⁾ Antagna texter, P8_TA(2016)0103.

⁽⁷⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0010.

Torsdagen den 16 februari 2017

- A. Europeiska unionen och dess medlemsstater står inför stora utmaningar som ingen medlemsstat kan klara av på egen hand.
- B. På grund av bl.a. den ekonomiska, finansiella och sociala krisen befinner sig EU också i en situation där dess medborgare upplever besvikelse i förhållande till det europeiska projektet, vilket även illustrerats av det fortsatt låga valdeltagandet i val till Europaparlamentet och de stärkta politiska krafter som är EU-skeptiska eller öppet EU-fientliga.
- C. Vissa förslag genom vilka man avser att ta itu med de utmaningar som EU står inför samt stärka EU:s integration för att förbättra unionens funktionssätt till gagn för dess medborgare kan genomföras i sin helhet endast genom en fördragsändring. Ett tvåstegsförfarande bör planeras för en EU-reform (inom och utöver fördragets ramar). Potentialen i bestämmelserna i Lissabonfördraget och dess protokoll har ännu inte utnyttjats fullt ut, och denna resolution syftar endast till att tillhandahålla en bedömning av de rättsliga, fördragsstadgade möjligheterna att förbättra EU:s funktionssätt.
- D. Europeiska rådets dominerande roll går ut på att fortsatt förkasta gemenskapsmetoden och dess dubbla legitimitet.
- E. Gemenskapsmetoden måste upprätthållas och får inte försvagas genom mellanstatliga beslut, inklusive på områden där inte alla medlemsstater uppfyller villkoren för deltagande. Kommissionens roll bör stärkas så att man gör det möjligt för den att utan begränsningar och på ändamålsenligt sätt utöva sin funktion som gemenskapsmetodens pådrivare.
- F. Den inre marknaden underlättar den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital och är en av EU:s hörnstenar.
- G. Europaparlamentet väljs demokratiskt genom allmänna direkta val och utgör på så vis unionens demokratiska hjärta. Parlamentet är hela unionens parlament och spelar en avgörande roll för att säkerställa legitimiteten och ansvarsskyldigheten i samband med EU:s beslut, inbegripet den demokratiska ansvarsskyldigheten inom ramen för åtgärder och beslut som specifikt avser euroområdet.
- H. Enligt artikel 10.2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) representerar Europaparlamentet unionsmedborgarna oberoende av deras nationalitet medan rådet representerar medlemsstaternas medborgare genom de nationella regeringarna.
- I. Den politiska dialogen mellan nationella parlament och Europaparlamentet bör stärkas, och de praktiska möjligheterna att utnyttja ett gult eller orange kort bör förbättras.
- J. Europeiska rådets arbetsmetoder bör göras mer insynsvänliga gentemot parlamentet, och dess uppdrag bör utföras inom ramen för gällande fördragsbestämmelser.
- K. För att med avseende på lagstiftningsarbetet inrätta ett verkligt tvåkammerssystem som är demokratiskt och medger insyn i beslutsprocessen bör rådets beslut fattas av ett enda lagstiftningsråd, samtidigt som de nuvarande specialiserade lagstiftningskonstellationerna i rådet bör omvandlas till förberedande instanser, likt parlamentets olika utskott.
- L. Samklangen mellan ansvar och kontroll är en grundläggande förutsättning för stabiliteten i alla institutionella strukturer, särskilt vad gäller ekonomiska, finanspolitiska och monetära frågor. EU:s ekonomiska politik bygger på medlemsstaternas starka nationella egenansvar, däribland "no bailout-principen" i artikel 125 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Utvidgningen av befogenheter som tilldelats EU-nivån förutsätter en överenskommelse om medlemsstaternas minskade nationella suveränitet.

Torsdagen den 16 februari 2017

- M. EU bör främja högsta möjliga skyddsnivå för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, och det måste säkerställas att EU, dess institutioner och medlemsstaterna respekterar och främjar dessa rättigheter och friheter.
- N. Kommissionens verkställande funktion bör stärkas på det ekonomiska och finanspolitiska området.
- O. I artikel 2 i protokoll nr 14 om Eurogruppen specificeras inte att Eurogruppens ordförande måste väljas bland Eurogruppens medlemmar.
- P. För att kommissionens politiska legitimitet ska kunna stärkas när det gäller att genomföra ekonomisk styrning och finanspolitiska regler är det av grundläggande betydelse att kommissionens ordförande väljs genom ett klart och tydligt förfarande i samband med val till Europaparlamentet.
- Q. I Lissabonfördraget bekräftades på nytt lagstiftningsramen för revisionsrätten med avseende på att främja offentlig ansvarsskyldighet och bistå parlamentet och rådet i arbetet med att kontrollera genomförandet av EU:s budget och därigenom bidra till att skydda medborgarnas finansiella intressen. Artikel 318 i EUF-fördraget föreskriver ytterligare dialog mellan parlamentet och kommissionen och bör främja en resultatinkriktad kultur vid genomförandet av EU:s budget.
- R. EU:s institutioner och organ, framför allt Regionkommittén (ReK) och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK), och i synnerhet Europaparlamentet, bör i sitt dagliga arbete övervaka respekten för principen om horisontell och vertikal subsidiaritet i EU. EU-institutionerna bör ta hänsyn till den funktion som ReK och EESK fyller i det rättsliga ramverket samt vikten av att beakta deras yttranden.
- S. Genom artikel 137 i EUF-fördraget och protokoll nr 14 inrättades Eurogruppen som ett informellt organ.
- T. De nya arbetsuppgifter som tilldelats Eurogruppen genom sexpacks- och tvåpackslagstiftningen ger – kombinerat med vem som ingår i Eurogruppen och i Europeiska stabilitetsmekanismens (ESM) styrelse samt vem som är Eurogruppens ordförande och ordförande för ESM:s styrelse – i praktiken Eurogruppen en avgörande roll för den ekonomiska styrningen i euroområdet.
- U. Förfarandet vid makroekonomiska obalanser utnyttjas för närvarande inte i tillräckligt stor utsträckning. Om det skulle utnyttjas fullt ut skulle det kunna bidra till att korrigerar ekonomiska obalanser i ett tidigt skede, ge en korrekt överblick av situationen i varje medlemsstat och i unionen som helhet, förhindra kriser samt bidra till att öka konkurrenskraften. Det finns ett behov av större strukturell konvergens mellan medlemsstaterna, eftersom detta skulle bidra till hållbar tillväxt och social sammanhållning. Därför är det mycket viktigt att utan dröjsmål fullborda Ekonomiska och monetära unionen (EMU), kombinerat med insatser för att öka legitimiteten och den demokratiska ansvarsskyldigheten för dess institutionella struktur.
- V. EMU:s institutionella struktur bör ändras genom att omvandlas till en mer ändamålsenlig och demokratisk struktur där parlamentet och rådet är jämbördiga lagstiftare, kommissionen har rollen som verkställande organ, de nationella parlamenten granskar de nationella regeringarnas åtgärder på EU-nivå mer ingående, Europaparlamentet granskar EU:s beslutsfattande och domstolens roll stärks.
- W. Den befintliga ramen för unionens ekonomiska politik måste tillämpas korrekt och upprätthållas, och det måste till nya rättsliga bestämmelser om den ekonomiska politiken samt väsentliga strukturella reformer på områdena konkurrenskraft, tillväxt och social sammanhållning.
- X. Processen för den europeiska planeringsterminen bör förenklas och göras mer fokuserad och demokratisk genom att man stärker parlamentets granskning av den och ger parlamentet en viktigare roll inom de olika förhandlingscyklerna.

Torsdagen den 16 februari 2017

- Y. EUF-fördraget har gjort Europaparlamentet och rådet till jämbördiga parter inom ramen för det årliga budgetförfarandet. Lissabonfördraget har endast delvis genomförts när det gäller budgetfrågor, främst på grund av brist på verkligt egna medel.
- Z. Unionens budget bör användas effektivare och dess inkomster bör härröra från verkligt egna medel och inte i första hand från bidrag baserade på bruttonationalinkomsten (BNI), och i förfarandet för antagande av den fleråriga budgetramen skulle man enligt fördragen kunna övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet.
- AA. Enligt artikel 21 i förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (budgetförordningen) hindrar inte principen om budgetens universalitet att en grupp medlemsstater ger ett finansiellt bidrag till EU:s budget eller en särskild inkomst till en särskild utgiftspost, vilket redan hänt exempelvis i fråga om högflödesreaktorn enligt beslut 2012/709/Euratom.
- AB. Inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel 21 i budgetförordningen ingår, enligt skäl 8 i förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 om den fleråriga budgetramen, inte i den fleråriga budgetramen och omfattas därför inte av taken i denna.
- AC. Systemet för egna medel hindrar inte egna medel som finansieras bara av en del av medlemsstaterna.
- AD. Unionens investeringskapacitet bör ökas genom att man säkerställer att de befintliga strukturfonderna används på bästa möjliga sätt och genom användning av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), samt genom att kapaciteten ökas för Europeiska investeringsbanken (EIB), Europeiska investeringsfonden (EIF) och Efsi.
- AE. Inrättande av en finanspolitisk kapacitet inom euroområdet samt fastställande av ramarna för detta, finansieringen, formerna för intervention och villkoren för integrering i unionens budget är frågor som behandlas för närvarande.
- AF. Den inre marknadens tillväxtpotentialer bör utnyttjas mer inom områdena tjänster, den digitala inre marknaden, energiunionen, bankunionen och kapitalmarknadsunionen.
- AG. Enligt fördragen ska unionen bekämpa social utestängning och diskriminering samt främja social rättvisa och socialt skydd, jämställdhet mellan kvinnor och män och solidaritet mellan generationerna.
- AH. Stärkandet av den inre marknaden bör åtföljas av en ökad samordning av skattepolitiken.
- AI. Rätten till fri rörlighet samt arbetstagares rättigheter bör garanteras och upprätthållas genom att Lissabonfördragets potential utnyttjas fullt ut.
- AJ. Unionslagstiftaren kan anta sådana åtgärder inom den sociala trygghetens område som är nödvändiga för arbetstagare som utövar sina rättigheter till fri rörlighet enligt artikel 48 i EUF-fördraget, och kan anta åtgärder för att skydda arbetstagares sociala rättigheter oberoende av utövandet av rättigheterna till fri rörlighet enligt artikel 153 i EUF-fördraget.
- AK. Enligt artikel 153.1 a–i i EUF-fördraget kan unionslagstiftaren anta minimikrav för harmonisering av åtgärder inom det socialpolitiska området. Sådan lagstiftning får inte påverka medlemsstaternas rätt att fastställa de grundläggande principerna för sina system för social trygghet, och den får inte heller i väsentlig grad påverka den finansiella jämvikten i de nationella systemen för social trygghet. Dessa begränsningar för harmonisering av socialpolitiken ger fortfarande unionslagstiftaren visst utrymme för att anta bestämmelser inom det socialpolitiska området.

Torsdagen den 16 februari 2017

- AL. Principen om lika lön för kvinnor och män för lika arbete eller likvärdigt arbete, vilken fastställs i artikel 157 i EUF-fördraget, har fortfarande inte förverkligats.
- AM. Det finns brister i hur EU:s medborgarinitiativ fungerar och genomförs, och det finns därför ett förbättringsbehov för att sådana initiativ ska kunna fungera på ändamålsenligt sätt och vara ett effektivt instrument för deltagandedemokrati och aktivt medborgarskap.
- AN. Den fria rörligheten, särskilt för arbetstagare, är en fördragsstadgad rättighet (artikel 45 i EUF-fördraget) och utgör en grundläggande drivkraft för fullbordandet av den inre marknaden.
- AO. Unionen behöver öka ändamålsenligheten, följdriktigheten och ansvarsskyldigheten i den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp), vilket kan ske genom att man utnyttjar de befintliga fördragsbestämmelserna för att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet inom allt fler områden av utrikespolitiken och genom att man genomför bestämmelserna om flexibilitet och fördjupat samarbete när det behövs.
- AP. Aktuella säkerhetsutmaningar, vissa av dem i omedelbar närhet till unionens gränser, har visat på behovet av gradvis utformning av en gemensam försvarspolitik och i slutändan ett gemensamt försvar. Det finns redan tydliga bestämmelser i fördraget för hur detta kan uppnås, särskilt i artiklarna 41, 42, 44 och 46 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget).
- AQ. Det ligger i unionens intresse att den yttre representationen säkerställs när det gäller exklusiva unionsbefogenheter och delade unionsbefogenheter som redan utövats av unionen. På områden där unionen inte ännu har utövat sina delade befogenheter är medlemsstaterna skyldiga att samarbeta lojalt med unionen och att avstå från varje åtgärd som skulle kunna undergräva unionens intresse.
- AR. Det är viktigt att unionen och medlemsstaterna intar en samordnad och välstrukturerad hållning i internationella organisationer och forum i syfte att öka unionens och medlemsstaternas inflytande i dessa organisationer och forum.
- AS. Internationella åtaganden som unionen eller medlemsstaterna gör får inte reducera de nationella parlamenten och Europaparlamentet till att vara blott nickedockor.
- AT. Flyktingkrisen har visat på behovet av en gemensam asyl- och invandringspolitik, som även bör inbegripa en rättvis fördelning av asylsökande i hela EU.
- AU. Diskriminering av alla de slag, t.ex. på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse (politisk eller annan), tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder, könsidentitet eller sexuell läggning, utgör fortfarande ett problem i samtliga medlemsstater.
- AV. De senaste kriserna har visat att tillnärmning av rättsliga bestämmelser inte är en tillräcklig åtgärd för att säkerställa att den inre marknaden eller området med frihet, säkerhet och rättvisa fungerar väl, närmare bestämt på grund av skillnader i genomförandet av harmoniserade rättsliga bestämmelser.
- AW. Unionslagstiftaren får inte ge unionsbyråer handlingsfrihet i frågor som kräver politiska beslut.
- AX. Unionslagstiftaren måste säkerställa att unionsbyråernas beslut och verksamheter blir föremål för adekvat politisk kontroll.
- AY. Medlemsstaternas bristande efterlevnad av de överenskommelser som antas vid europeiska toppmöten och Europeiska rådets möten undergräver allvarligt EU-institutionernas trovärdighet. Det är därför viktigt att på ett ändamålsenligt sätt se till att dessa överenskommelser genomförs.

Torsdagen den 16 februari 2017

1. Europaparlamentet konstaterar att Europeiska unionen och dess medlemsstater står inför exempellösa utmaningar, till exempel flyktingkrisen, de utrikespolitiska utmaningarna i det omedelbara grannskapet, kampen mot terrorism, globaliseringen, klimatförändringarna, den demografiska utvecklingen, arbetslösheten, orsakerna till och konsekvenserna av den finansiella krisen och skuldskrisen, bristen på konkurrenskraft och dess sociala konsekvenser i flera medlemsstater samt behovet att stärka EU:s inre marknad. Alla dessa utmaningar måste hanteras på ett mer adekvat sätt.
2. Europaparlamentet understryker att dessa utmaningar inte kan hanteras på ett adekvat sätt av de enskilda medlemsstaterna utan kräver kollektiva svarsåtgärder från unionens sida, på grundval av respekt för principen om flernivåstyrning.
3. Europaparlamentet påminner om att den inre marknaden främjar den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital och är en av EU:s hörnstenar. Parlamentet påminner också om att undantag från den inre marknaden ger upphov till snedvridning av konkurrensen inom unionen och tillintetgör förutsättningarna för lika villkor.
4. Europaparlamentet betonar att unionen måste återupprätta sina medborgares förtroende och tillit genom att öka såväl insynen i beslutsprocessen som ansvarsskyldigheten för sina institutioner, byråer och informella organ (t.ex. Eurogruppen), stärka samarbetet mellan institutionerna och förbättra sin handlingsförmåga.
5. Europaparlamentet påpekar att potentialen för samtliga bestämmelser i Lissabonfördraget ännu inte har utnyttjats fullt ut, även om de innehåller vissa väsentliga verktyg som skulle kunna ha tillämpats för att förhindra vissa av de kriser unionen nu står inför, eller som skulle kunna ha utnyttjats för att komma till rätta med de aktuella utmaningarna utan en fördragsöversyn på kort sikt.
6. Europaparlamentet betonar att gemenskapsmetoden är bäst lämpad för unionens funktionssätt och har en rad fördelar jämfört med den mellanstatliga metoden eftersom endast den förstnämnda i högre grad medger insyn, effektivitet, beslutande med kvalificerad majoritet i rådet och jämbördiga medlagstiftningsbefogenheter för parlamentet och rådet samt förhindrar en fragmentering av de institutionella ansvarsområdena och framväxten av konkurrens mellan institutionerna.
7. Europaparlamentet anser att mellanstatliga lösningar bör tillämpas endast som en sista utväg och då på strikta villkor, framför allt respekt för unionsrätten, målet att fördjupa den europeiska integrationen och en öppenhet inför anslutning av icke deltagande medlemsstater. Parlamentet anser att sådana lösningar snarast möjligt bör ersättas med unionsförfaranden, också på områden där inte alla medlemsstater uppfyller villkoren för deltagande, så att det blir möjligt för unionen att fullgöra sina uppdrag inom en enda institutionell ram. Parlamentet motsätter sig i detta sammanhang inrättande av nya institutioner utanför unionsramen, och förespråkar fortsatt ett införlivande i unionsrätten av ESM – under förutsättning att ändamålsenlig demokratisk ansvarighet säkerställs – och de relevanta bestämmelserna i finanspakten, i enlighet med vad som avses i själva fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, på grundval av en bedömning av erfarenheterna av dess genomförande. Parlamentet vidhåller att det inte får finnas någon klyfta mellan det faktiska beslutsfattandet och de budgetmässiga åtagandena.
8. Europaparlamentet understryker att det direktvalda Europaparlamentet spelar en avgörande roll när det gäller att säkerställa unionens legitimitet och gör unionens beslutssystem ansvarsskyldigt gentemot medborgarna genom en adekvat parlamentarisk granskning av den verkställande makten på unionsnivå och genom medbeslutandeförfarandet, vars tillämpningsområde bör utvidgas.
9. Europaparlamentet påminner om att det är hela unionens parlament, och anser att vederbörlig demokratisk ansvarsskyldighet måste säkerställas även på de områden där inte alla medlemsstater deltar, inbegripet åtgärder och beslut som specifikt avser euroområdet.
10. Europaparlamentet anser att den politiska dialogen mellan nationella parlament och Europaparlamentet bör intensifieras och göras mer meningsfull, med konkret innehåll, utan att man överskrider gränserna för deras respektive konstitutionella behörighetsområden. I detta avseende påpekar parlamentet att de nationella parlamenten är bäst lämpade att fastställa mandatet för sina regeringars åtgärder i ärenden med EU-anknytning och granska dessa åtgärder på nationell nivå, medan det är Europaparlamentet som bör säkerställa den demokratiska ansvarsskyldigheten och legitimiteten för EU:s verkställande organ.

Torsdagen den 16 februari 2017

11. Europaparlamentet anser att det är mycket viktigt att öka insynen och öppenheten i EU:s institutioner och förbättra kommunikationen om EU:s politiska beslutsfattande. Parlamentet efterfrågar med kraft ökade ansträngningar i arbetet med att se över förordning (EG) nr 1049/2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar samt direktiv 93/109/EG om fastställande av närmare bestämmelser för rösträtt och valbarhet vid val till Europaparlamentet för unionsmedborgare som är bosatta i en medlemsstat där de inte är medborgare.
12. Europaparlamentet påminner om att det är möjligt att stärka parlamentets undersökningsrätt och det europeiska medborgarinitiativet genom unionens sekundärrätt, och uppmanar på nytt kommissionen att föreslå en översyn av förordningen om det europeiska medborgarinitiativet.
13. Europaparlamentet anser att kommissionen måste reformera det europeiska medborgarinitiativet så att det blir ett väl fungerande verktyg för demokratiskt deltagande, med beaktande av Europaparlamentets resolution av den 28 oktober 2015⁽¹⁾, och uppmanar kommissionen att bland annat öka allmänhetens medvetenhet och ge det europeiska medborgarinitiativet en hög profil, göra programvaran för onlineinsamling av underskrifter mer användarvänlig – genom att göra den tillgänglig för personer med funktionsnedsättning –, tillhandahålla lämplig och omfattande rättslig och praktisk vägledning, överväga att inrätta ett särskilt kontor för det europeiska medborgarinitiativet vid sina representationer i varje medlemsstat, i detalj förklara skälen till att ett europeiskt medborgarinitiativ avslås samt undersöka sätt att till lämpligare myndigheter hänskjuta förslag inom initiativ som eventuellt inte ingår i kommissionens behörighetsområde.
14. Europaparlamentet anser att den europeiska volontärtjänsten är en integrerad del av insatserna för att bygga upp det europeiska medborgarskapet, och rekommenderar därför kommissionen att undersöka hur ungdomars deltagande i volontärtjänsten kan underlättas.

Institutionell struktur, demokrati och ansvarsskyldighet

Parlamenten

15. Europaparlamentet vidhåller att parlamentets lagstiftningsbefogenheter och granskningsrättigheter måste garanteras, befästas och stärkas, också genom interinstitutionella avtal och genom att kommissionen använder den relevanta rättsliga grunden.
16. Europaparlamentet anser att det måste reformera sina arbetsmetoder för att klara av utmaningarna framöver, genom att kraftfullare utöva sin funktion att politiskt granska kommissionen, bland annat i samband med genomförandet och tillämpningen av EU:s regelverk i medlemsstaterna, och begränsa de överenskommelser som nås vid första behandlingen till brådskande undantagsfall där ett välövertvägt och uttryckligt beslut har fattats. Parlamentet anser även att det i sådana fall måste öka insynen i det förfarande som resulterar i ingående av sådana överenskommelser. I detta sammanhang påminner parlamentet också om sina förslag om att ytterligare harmonisera sitt eget valförfarande, vilka ingick i parlamentets resolution av den 11 november 2015 om reformen av vallagen i Europeiska unionen⁽²⁾.
17. Europaparlamentet uttrycker sin avsikt att i högre grad utnyttja initiativbetänkanden som avser lagstiftning enligt artikel 225 i EUF-fördraget.
18. Europaparlamentet anser att det bör upprätta ett register vid sitt säte och vid alla delegationer i medlemsstaterna så att medborgarna kan lämna in dokument personligen och erhålla mottagningsbevis med avseende på innehållet.
19. Europaparlamentet anser att en officiell tidning för Europaparlamentet bör inrättas i elektroniskt format så att alla resolutioner och betänkanden som antas av parlamentet kan bestyrkas.
20. Europaparlamentet uppmuntrar till politisk dialog med nationella parlament om innehållet i förslag till rättsakter i fall där en sådan dialog behövs. Parlamentet betonar emellertid att beslut måste fattas på den nivå som motsvarar den konstitutionella behörigheten och att en tydlig åtskillnad måste göras mellan de nationella parlamentens behörighet att fatta beslut respektive Europaparlamentets motsvarande behörighet, varvid de förstnämnda måste utöva sin EU-specifika funktion på grundval av sina författningar, i synnerhet genom kontroll av sina nationella regeringar, som är medlemmar i Europeiska rådet och i rådet, eftersom detta är den nivå där de är bäst lämpade att såväl direkt påverka innehållet i EU:s lagstiftningsprocess som granska denna process. Parlamentet motsätter sig därför inrättande av nya gemensamma parlamentariska organ med beslutsbefogenheter.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0382

⁽²⁾ Antagna texter P8_TA(2015)0395

Torsdagen den 16 februari 2017

21. Europaparlamentet betonar vikten av samarbete mellan parlamentet och de nationella parlamenten i gemensamma organ såsom Konferensen mellan de parlamentariska organen för EU-frågor vid Europeiska unionens parlament (Cosac) och den interparlamentariska konferensen om den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, samt inom ramen för artikel 13 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen, på grundval av principerna om samförstånd, informationsutbyte och samråd, för att kontroll ska kunna utövas över respektive förvaltningar. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att på hög politisk nivå delta i interparlamentariska möten. Parlamentet understryker att det behövs ett närmare samarbete mellan dess egna utskott och de nationella motsvarigheterna inom dessa gemensamma organ, genom stärkt samstämmighet, ökad öppenhet och ett bättre ömsesidigt informationsutbyte.

22. Europaparlamentet uppmantrar de nationella parlamenten att utbyta bästa praxis i fråga om parlamentarisk granskning, till exempel genom regelbundna diskussioner mellan respektive ministrar och specialiserade utskott i de nationella parlamenten före och efter möten i rådet, samt med kommissionsledamöter inom lämpliga tidsramar såväl som möten med nationella parlament för utbyten med ledamöter av Europaparlamentet. Parlamentet uppmantrar till utbyten för tjänstemän från institutioner och politiska grupper mellan Europaparlamentets och de nationella parlamentens förvaltningar.

23. Europaparlamentet anser att man bör försöka förhindra nationell överreglering från medlemsstaternas sida i samband med EU-lagstiftning, och att de nationella parlamenten har en viktig roll att spela i detta sammanhang.

Europeiska rådet

24. Europaparlamentet beklagar att rådet, genom att inte tillämpa beslutande med kvalificerad majoritet, i alltför många fall hänskjutit lagstiftningsfrågor till Europeiska rådet. Parlamentet anser att Europeiska rådets praxis att ge uppdrag till rådet går utöver den funktion att ange strategiska riktlinjer som det har enligt fördragen och således strider mot fördragets ordalydelse och anda, mot bakgrund av beskrivningen i artikel 15.1 i EU-fördraget, där det fastställs att Europeiska rådet ska bestämma unionens allmänna politiska riktlinjer och prioriteringar men inte ha någon lagstiftande funktion. Parlamentet anser också att arbetsrelationerna mellan Europeiska rådet och parlamentet måste förbättras.

25. Europaparlamentet påminner om att kommissionens ordförande kommer att väljas av parlamentet på förslag av Europeiska rådet efter beaktande av valresultatet i valet till Europaparlamentet och efter lämpliga samråd. Parlamentet anser därför att de europeiska politiska partierna måste presentera sina toppkandidater så att medborgarna ges möjlighet att säga sitt om vem som bör väljas till kommissionens ordförande, vilket skedde 2014. Parlamentet välkomnar förslaget från kommissionens ordförande om att ändra ramavtalet om förbindelserna mellan Europaparlamentet och Europeiska kommissionen vad gäller deltagande för kommissionsledamöter som kandidater i val till Europaparlamentet.

26. Europaparlamentet påminner vidare om att det är möjligt att slå samman befattningen som Europeiska rådets ordförande med befattningen som kommissionens ordförande, även om detta inte är i Europaparlamentets intresse.

27. Europaparlamentet uppmanar Europeiska rådet att tillämpa övergångsklausulen (artikel 48.7 i EU-fördraget) för att ge rådet tillstånd att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet i tillämpliga fall där enhällighet i nuläget krävs enligt fördragen.

28. Europaparlamentet uppmanar talmannen att i förväg informera talmanskonferensen om de synpunkter som han kommer att föra fram i sitt tal till Europeiska rådet.

Rådet

29. Europaparlamentet föreslår att rådet omvandlas till en verklig lagstiftningskammare genom att antalet rådskonstellationer minskas – genom beslut av Europeiska rådet – så att det inrättas ett äkta tvåkammerssystem för lagstiftning som inbegriper rådet och parlamentet, med kommissionen som verkställande instans. Parlamentet föreslår även att de nuvarande specialiserade rådskonstellationerna för lagstiftning involveras som förberedande instanser till ett enda lagstiftningsråd med offentliga sammanträden, likt funktionssättet för utskotten i Europaparlamentet.

Torsdagen den 16 februari 2017

30. Europaparlamentet betonar vikten av att garantera insyn i rådets beslutsprocesser under lagstiftningsarbetet i allmänhet, samtidigt som man förbättrar utbytet av dokument och information mellan parlamentet och rådet och medger tillträde för parlamentets företrädare som observatörer vid sammanträden i rådet och dess organ, särskilt när det gäller lagstiftning.
31. Europaparlamentet anser att det är möjligt att slå samman befattningen som ordförande för Eurogruppen med uppdraget som kommissionsledamot med ansvar för ekonomiska och finansiella frågor, och skulle i så fall föreslå att kommissionens ordförande utser kommissionsledamoten i fråga till vice ordförande för kommissionen. Parlamentet anser att denna kommissionsledamot, så snart en finanspolitisk kapacitet och en europeisk monetär fond inrättats, skulle kunna beviljas alla nödvändiga medel och resurser för att tillämpa och upprätthålla den befintliga ramen för ekonomisk styrning och optimera utvecklingen av euroområdet i samarbete med finansministrarna i de medlemsstater som ingår i euroområdet, i enlighet med det som anges i sin resolution av den 16 februari 2017 om budgetkapacitet för euroområdet⁽¹⁾.
32. Europaparlamentet begär att Eurogruppens ordförande och medlemmar inom den nuvarande fördragsramen omfattas av lämpliga mekanismer för demokratisk ansvarsskyldighet gentemot Europaparlamentet, och framför allt att Eurogruppens ordförande besvarar parlamentsfrågor. Parlamentet efterlyser även antagande av en intern arbetsordning och offentliggörande av resultat.
33. Europaparlamentet kräver att rådet helt och hållet övergår till beslutande med kvalificerad majoritet där fördragen så tillåter och avstår från den praxis som innebär att omdiskuterade lagstiftningsområden överförs till Europeiska rådet, eftersom detta strider mot ordalydelsen och andan och i fördraget, där det fastställs att Europeiska rådet endast får fatta beslut med enhällighet och bör göra så enbart i fråga om breda politiska mål, inte lagstiftning.
34. Europaparlamentet är fast beslutet att till fullo genomföra fördragsbestämmelserna om fördjupat samarbete genom att förbinda sig att inte samtycka till nya förslag om fördjupat samarbete såvida inte de deltagande medlemsstaterna åtar sig att börja tillämpa den särskilda övergångsklausul som finns inskriven i artikel 333 i EUF-fördraget om att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet och från ett särskilt lagstiftningsförfarande till det ordinarie lagstiftningsförfarandet.
35. Europaparlamentet betonar vikten av att till fullo dra nytta av förfarandet för fördjupat samarbete i enlighet med artikel 20 i EU-fördraget, särskilt mellan euroområdets medlemsstater, för att de medlemsstater som vill upprätta ett fördjupat samarbete sinsemellan inom ramen för EU:s icke exklusiva befogenheter genom denna mekanism ska kunna främja arbetet med att uppnå unionens mål och stärka sin integrationsprocess inom de gränser och i enlighet med de villkor som fastställs i artiklarna 326–334 i EUF-fördraget.

Kommissionen

36. Europaparlamentet är fast beslutet att stärka sin roll vid valet av kommissionens ordförande genom närmare formella samråd mellan sina politiska grupper och Europeiska rådets ordförande – i enlighet med förklaring nr 11, fogad till slutakten från den regeringskonferens som antog Lissabonfördraget – för att säkerställa att Europeiska rådet till fullo beaktar valresultatet när det för parlamentet presenterar en kandidat till parlamentets val av kommissionens ordförande, vilket var fallet vid valet till Europaparlamentet 2014.
37. Europaparlamentet framhåller på nytt att kommissionens alla förslag måste vara adekvat motiverade och åtföljas av en detaljerad konsekvensbedömning, inklusive en människorättsbedömning.
38. Europaparlamentet anser att oberoendet för kommissionens ordförande skulle kunna stärkas om varje medlemsstat nominerade minst tre kandidater av båda könen som kommissionens valda ordförande i sin tur skulle kunna beakta när han eller hon sätter samman sin kommission.
39. Europaparlamentet betonar vikten av att säkerställa bättre samordning och, om möjligt, bättre representation från EU:s/euroområdets sida inom internationella finansinstitutioner, och påpekar att artikel 138.2 i EUF-fördraget utgör en rättslig grund för antagande av åtgärder för att säkerställa en enad representation från EU:s/euroområdets sida inom de berörda internationella institutionerna och konferenserna.
40. Europaparlamentet vill att man inrättar en formaliserad och regelbunden "dialog" som ska anordnas i Europaparlamentet om frågor som rör unionens externa representation.

⁽¹⁾ Antagna texter, P8_TA(2017)0050.

Torsdagen den 16 februari 2017

41. Europaparlamentet påminner om att kommissionen, medlemsstaterna, parlamentet och rådet, inom ramen för respektive behörighet, måste bidra till att säkerställa att EU:s lagstiftning och EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna tillämpas och genomförs på ett mycket bättre sätt.

Revisionsrätten

42. Europaparlamentet erkänner Europeiska revisionsrättens mycket viktiga roll för att säkerställa ett bättre och smartare utnyttjande av EU-medlen. Parlamentet påminner om att revisionsrätten – utöver sin viktiga skyldighet att tillhandahålla information om räkenskapernas tillförlitlighet och de underliggande transaktionernas laglighet och korrekthet – befinner sig i en utmärkt position för att bistå parlamentet med den information som är nödvändig för att det ska kunna utöva sitt uppdrag och mandat att demokratiskt granska unionsbudgeten och att tillhandahålla information om de resultat och utfall som uppnåtts genom unionsfinansierad verksamhet och politik, i syfte att förbättra ekonomin, effektiviteten och ändamålsenligheten i nämnda verksamhet och politik. Parlamentet rekommenderar därför att revisionsrätten stärks. Parlamentet förväntar sig att revisionsrätten även fortsatt strävar efter att upprätthålla oberoendet, integriteten, opartiskheten och professionalismen när den ingår nära arbetsrelationer med berörda parter.

43. Europaparlamentet anser att det ständigt bristande samarbetet från rådets sida gör det omöjligt för parlamentet att fatta ett välgrundat beslut om beviljande av ansvarsfrihet, vilket i sin tur resulterar i en ihållande negativ effekt på medborgarnas uppfattning om EU-institutionernas trovärdighet och på insynen i hur EU-medel används. Parlamentet anser att detta bristande samarbete även har en negativ inverkan på institutionernas verksamhet och undergräver förtroendet för den politiska kontroll av budgetförvaltningen som föreskrivs i fördragen.

44. Europaparlamentet betonar att revisionsrättens sammansättning och utnämningsförfarande fastställs i artiklarna 285 och 286 i EUF-fördraget. Parlamentet och rådet bör vara likställda när revisionsrättens ledamöter utses, för att demokratisk legitimitet, insyn och dessa ledamöters fullständiga oberoende ska garanteras. Rådet uppmanas att respektera beslut som fattats av parlamentet efter utfrågningar av kandidater som nominerats till ledamöter av revisionsrätten.

Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

45. Europaparlamentet uppmanar parlamentet, rådet och kommissionen att ta fram bättre former för samarbete med ReK och EESK, även under det förberedande skedet av lagstiftningsarbetet i samband med genomförande av konsekvensbedömningar, i syfte att säkerställa möjligheten att ta hänsyn till deras ståndpunkter och bedömningar under hela lagstiftningsprocessen.

Byråer

46. Europaparlamentet betonar att varje överföring av genomförandebefogenheter till unionens byråer kräver att unionslagstiftaren har tillräcklig kontroll över de beslut som fattas och de åtgärder som vidtas av unionens byråer. Parlamentet påminner om att en effektiv övervakning inbegriper bland annat tillsättning och avsättande av personal i ledande ställning vid unionens byråer, deltagande i byråernas tillsynsråd, vetorätt i vissa beslut som fattas av byråerna, informationsskyldigheter och insynsregler samt budgeträttigheter i fråga om byråernas budget.

47. Europaparlamentet överväger möjligheten att anta en ramförordning för unionens byråer med genomförandebefogenheter vilken omfattar en nödvändig politisk kontrollmekanism för unionslagstiftaren samt bland annat parlamentets rätt att tillsätta och avsätta personal i ledande ställning vid byråerna och delta i byråernas tillsynsråd, Europaparlamentets vetorätt i vissa beslut som fattas av byråerna, informationsskyldigheter och insynsregler och Europaparlamentets budgeträttigheter i fråga om byråernas budget.

Respekt för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna

48. Europaparlamentet betonar betydelsen av subsidiaritetsprincipen, som fastställs i artikel 5 i EU-fördraget och som är bindande för unionens alla institutioner och organ, samt av de instrument som ingår i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. Parlamentet påminner i detta sammanhang om de respektive roller som tilldelas de nationella parlamenten och ReK. Parlamentet förespråkar flexibilitet gällande de tidsfrister för översändande av utkast till lagstiftningsakter som anges i protokollet, och uppmanar kommissionen att förbättra kvaliteten på sina svar på motiverade yttranden.

Torsdagen den 16 februari 2017

49. Europaparlamentet påminner de nationella parlamenten om deras viktiga funktion när det gäller att övervaka tillämpningen av subsidiaritetsprincipen. Parlamentet påpekar att de nationella parlamentens formella rättigheter att säkerställa respekten för subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna erbjuder mycket goda möjligheter i detta avseende, men att det praktiska samarbetet mellan de nationella parlamenten måste stärkas, bl.a. för att de ska ha möjlighet att i nära ömsesidigt samarbete uppnå den beslutsförhet som krävs enligt artikel 7.3 i protokoll nr 2 om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna i händelse av en påstådd överträdelse.

50. Europaparlamentet betonar betydelsen av artikel 9 i EUF-fördraget för att säkerställa att de sociala konsekvenserna av EU:s rättsliga och politiska åtgärder beaktas.

Utvidgning och fördjupande av EMU

51. Europaparlamentet påminner om att all vidareutveckling av EMU måste baseras och bygga på gällande lagstiftning samt genomförandet av den, och även måste kopplas till ett fördjupande av den sociala dimensionen.

52. Europaparlamentet efterlyser ytterligare institutionella reformer för att göra EMU till en mer ändamålsenlig och demokratisk union som har bättre kapacitet och ska inlemmas i unionens institutionella ramverk, varvid kommissionen fungerar som verkställande organ och parlamentet och rådet som medlagstiftare.

En ny rättsakt om den ekonomiska politiken

53. Europaparlamentet påminner om sin resolution av den 12 december 2013 om konstitutionella problem med flernivåstyrning i Europeiska unionen ⁽¹⁾, där man gav uttryck för idén om en konvergenskod antagen enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet i syfte att åstadkomma en ändamålsenligare ram för samordningen av den ekonomiska politiken (inbegripet en rad konvergenskriterier, som återstår att fastställa) som är öppen för alla medlemsstater och stöds av en incitamentsbaserad mekanism.

54. Europaparlamentet anser att det bör fastställas ett begränsat antal centrala områden för strukturreformer som stärker EU:s sociala marknadsekonomi i enlighet med artikel 3.3 i EU-fördraget genom att öka konkurrenskraften, tillväxtpotentialen, den reala ekonomins konvergens och den sociala sammanhållningen under en femårsperiod.

55. Europaparlamentet betonar betydelsen av en tydlig behörighetsfördelning mellan EU-institutionerna och medlemsstaterna, så att man stärker både medlemsstaternas egenansvar för genomförandeprogrammen och de nationella parlamentens roll i dessa program.

56. Europaparlamentet vill att tillgängliga instrument jämförda med artikel 136 i EUF-fördraget ska utnyttjas bättre för att underlätta antagandet och genomförandet av nya åtgärder inom euroområdet.

En förenklad, mer målinriktad och mer demokratisk process för den europeiska planeringsterminen

57. Europaparlamentet poängterar att det behövs färre och mer målinriktade landsspecifika rekommendationer baserade på det politiska ramverket i konvergenskoden, den årliga tillväxtöversikten och de konkreta förslagen från varje medlemsstat, i linje med deras respektive centrala reformmål, mot bakgrund av ett stort antal olika strukturreformer för att främja konkurrenskraften, den reala ekonomins konvergens och den sociala sammanhållningen.

58. Europaparlamentet betonar betydelsen av den demografiska utvecklingen för den europeiska planeringsterminen och efterlyser större hänsyn till denna indikator.

59. Europaparlamentet påminner om att mekanismer för ekonomisk dialog redan finns, framför allt genom inrättandet av den "ekonomiska dialogen" inom ramen för sexpacks- och tvåpackslagstiftningen, och anser att detta är ett effektivt verktyg för att ge parlamentet en viktigare roll inom den europeiska planeringsterminen i syfte att stärka dialogen mellan parlamentet, rådet, kommissionen och Eurogruppen. Parlamentet föreslår en formalisering av sin granskande roll inom den europeiska planeringsterminen genom ett interinstitutionellt avtal, vilket parlamentet har efterlyst vid ett flertal tillfällen. Vidare välkomnar och uppmuntrar parlamentet åtgärder för att involvera de nationella parlamenten på nationell nivå samt samarbete mellan de nationella parlamenten och Europaparlamentet inom ramen för den europeiska planeringsterminen och ekonomisk styrning mer allmänt, t.ex. genom "Europeiska parlamentsveckan" och "artikel 13-konferensen".

⁽¹⁾ EUT C 468, 15.12.2016, s. 176.

Torsdagen den 16 februari 2017

Parlamentet anser också att man skulle kunna förbättra arbetsmarknadsparternas deltagande i den europeiska planeringsterminen.

60. Europaparlamentet efterlyser en integrering av finanspaktens relevanta bestämmelser i EU:s rättsliga ram utgående från en heltäckande bedömning av dess genomförande och i den omfattning som den ännu inte omfattas av befintlig sekundärrätt.

EU-budgetens roll i EMU

61. Europaparlamentet framhåller att bestämmelserna i artikel 312.2 i EUF-fördraget gör det möjligt att övergå från beslutande med enhällighet till beslutande med kvalificerad majoritet vid antagandet av den kommande förordningen om den fleråriga budgetramen. Parlamentet understryker betydelsen av att införa en tidsmässig koppling mellan parlamentets valperiod, Europeiska kommissionens mandat och perioden för den fleråriga budgetramen, vilken kan minskas till fem år enligt bestämmelserna i artikel 312.1 i EUF-fördraget. Parlamentet begär att de fleråriga budgetramarna i framtiden anpassas efter nästkommande valperiod för parlamentet. Rådet uppmanas att ställa sig bakom detta demokratikrav.

62. Europaparlamentet välkomnar rapporten från högnivågruppen för egna medel. Parlamentet vill återgå till ordalydelsen och andan i fördragen och övergå från det nuvarande system som bygger på bidrag baserade på bruttonationalinkomsten (BNI) till ett system som baseras på verkligt egna medel för EU och, så småningom, euroområdet budget, med avseende på vilket en rad olika idéer nämnts.

63. Europaparlamentet påpekar att det i artikel 24 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 1311/2013 av den 2 december 2013 om den fleråriga budgetramen för 2014–2020 fastställs att alla unionens och Euratoms utgifter och inkomster ska föras in i unionens allmänna budget i enlighet med artikel 7 i budgetförordningen.

En ökning av EU:s investeringskapacitet

64. Europaparlamentet vill att de befintliga strukturfonderna utnyttjas på bästa möjliga sätt för att främja EU:s konkurrenskraft och sammanhållning och för att öka EU:s investeringskapacitet genom att man utnyttjar innovativa strategier såsom Efsi, vilket inkluderar särskilda resurser för att finansiera och garantera infrastrukturprojekt som är av intresse för unionen.

65. Europaparlamentet insisterar på ett fullständigt genomförande av ramen med sexpacks- och tvåpackslagstiftningen och den europeiska planeringsterminen, och framhåller i synnerhet behovet att åtgärda makroekonomisk obalans och säkerställa långsiktig kontroll över underskotten och den fortfarande extremt stora skuldsättningen genom tillväxtvänlig budgetkonsolidering och genom att man förbättrar effektiviteten i utgifterna, prioriterar investeringar som ger avkastning, erbjuder incitament till rättvisa och hållbara strukturreformer och tar hänsyn till konjunkturförhållandena.

Säkerställande av en finanspolitisk kapacitet inom euroområdet med hjälp av delar av EU:s budget

66. Europaparlamentet påminner om att euron är unionens valuta samt att EU:s budget är avsedd att bidra till att unionens mål enligt artikel 3 i EU-fördraget uppnås och att finansiera gemensam politik, stödja svaga regioner genom tillämpning av solidaritetsprincipen, fullborda den inre marknaden, främja europeiska synergieffekter och bemöta befintliga och framväxande utmaningar som kräver en alleuropeisk strategi, vilket i sig även bidrar till att hjälpa mindre utvecklade medlemsstater att hinna ikapp och få möjlighet att ansluta sig till euroområdet.

67. Europaparlamentet noterar olika förslag om att inrätta en budgetkapacitet inom euroområdet. Parlamentet påpekar att dessa förslag ger en sådan kapacitet olika funktioner och kan inbegripa olika utformningar. Parlamentet påminner om att det vidhållit att en sådan kapacitet bör utvecklas på EU-nivå.

68. Europaparlamentet påpekar att frågan huruvida en ny budgetkapacitet kan inrättas inom den nuvarande fördragsramen är beroende av utformningen av, funktionen för och storleken på en sådan kapacitet, samtidigt som det är möjligt enligt gällande fördrag att höja taken för egna medel, inrätta nya kategorier av egna medel (även om sådana egna medel skulle härröra från bara en del av medlemsstaterna) och avsätta vissa inkomster för att finansiera specifika utgiftsposter. Parlamentet påpekar också att EU:s budget redan ger garantier för särskilda utlåningstransaktioner och att det finns ett antal flexibilitetsmekanismer för vilka finansiering kan mobiliseras utöver utgiftstaken i den fleråriga budgetramen.

69. Europaparlamentet påminner om sin ståndpunkt till förmån för integreringen av ESM i unionens rättsliga ramar, under förutsättning att ändamålsenlig demokratisk ansvarighet säkerställs.

Torsdagen den 16 februari 2017

70. Europaparlamentet anser att inrättande av en finanspolitisk kapacitet för EU och Europeiska monetära fonden kan utgöra steg i processen för att inrätta en europeisk finansmyndighet, som bör vara ansvarig inför Europaparlamentet.

71. Europaparlamentet efterlyser vederbörlig hänsyn till de huvudsakliga resultaten från den expertgrupp som tillsatts av kommissionen i syfte att inrätta en inlösenfond.

Den inre marknaden och finansiell integration

72. Europaparlamentet anser att den inre marknaden är en av EU:s hörnstenar och har stor betydelse för välbefindandet, tillväxten och sysselsättningen i unionen. Parlamentet påpekar att den inre marknaden, som erbjuder påtagliga fördelar för både företag och konsumenter, har en tillväxtpotential som ännu inte utnyttjats fullt ut, framför allt när det gäller den digitala inre marknaden, finansiella tjänster, energi, bankunionen och kapitalmarknadsunionen. Därför efterlyser parlamentet en noggrannare kontroll av att det nuvarande regelverket på dessa områden tillämpas korrekt och upprätthålls bättre.

73. Europaparlamentet efterlyser ett skyndsamt, dock successivt, fullbordande av bankunionen utgående från en gemensam tillsynsmekanism, en gemensam resolutionsmekanism och ett europeiskt insättningsgarantisystem samt med stöd av en adekvat och skattnöjlig säkerhetsmekanism. Parlamentet välkomnar överenskommelsen om en bryggfinansieringsmekanism till dess att den gemensamma resolutionsfonden börjar användas, och efterlyser ett europeiskt insolvenssystem.

74. Europaparlamentet påminner om att de europeiska tillsynsmyndigheterna bör agera i syfte att få den inre marknaden att fungera bättre, särskilt genom att säkerställa högkvalitativ, ändamålsenlig och konsekvent reglering och tillsyn, med beaktande av samtliga medlemsstaters olika intressen och finansmarknadsaktörernas olika karaktär. Parlamentet anser att frågor som rör alla medlemsstater bör tas upp, diskuteras och avgöras av alla medlemsstater och att det är av yttersta vikt att förbättra förutsättningarna för lika villkor inom den inre marknaden med hjälp av ett enhetligt regelverk som är tillämpligt på alla finansmarknadsaktörer i EU, i syfte att undvika såväl en fragmentering av den inre marknaden för finansiella tjänster som osund konkurrens till följd av avsaknaden av lika villkor.

75. Europaparlamentet efterlyser upprättande av en verklig kapitalmarknadsunion.

76. Europaparlamentet stöder införande av ett system med konkurrenskraftsmyndigheter som ska samla de nationella organen med ansvar för övervakning av framstegen på konkurrenskraftsområdet i varje medlemsstat, och anser att övervakningen av framstegen inom detta system bör ske under kommissionens överinseende.

77. Europaparlamentet anser att det automatiska informationsutbytet mellan nationella skattemyndigheter måste förbättras så att man förhindrar skattebedrägeri och skatteundandragande, skatteplanering, urholkning av skattebasen och överföring av vinster, och att samordnade åtgärder mot skatteparadis måste främjas. Parlamentet efterlyser antagande av ett direktiv om en gemensam konsoliderad bolagsskattebas med en minimiskattesats och gemensamma mål för en allt större konvergens. Parlamentet anser att man bör inleda en omfattande översyn av den befintliga mervärdesskattelagstiftningen och ta itu med bl.a. frågor om införande av ursprungslandsprincipen.

En mer demokratisk institutionell struktur för EMU

78. Europaparlamentet påminner om behovet att säkerställa att vederbörlig demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet uppnås på alla beslutsnivåer, att de nationella parlamenten granskar de nationella regeringarna och att Europaparlamentet ges en starkare granskningsroll på EU-nivå, inbegripet den centrala funktionen att tillsammans med rådet anta konvergenskoden enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet.

79. Europaparlamentet förespråkar en allmän tillämpning av övergångsklausulen i artikel 48.7 i EU-fördraget. Parlamentet påminner om att kommissionen, i sin plan för en djupgående och verklig ekonomisk och monetär union⁽¹⁾, föreslog att ett instrument för konvergens och konkurrenskraft skulle inrättas på grundval av artikel 136 i EUF-fördraget eller artikel 352 i EUF-fördraget, vid behov genom fördjupat samarbete. När det gäller fördjupat samarbete påpekar parlamentet att tillämpningen av artikel 333.2 i EUF-fördraget som föreskriver tillämpning av det ordinarie lagstiftningsförfarandet, skulle stärka såväl den demokratiska legitimiteten och ändamålsenligheten i EU:s styrning som parlamentets roll i samband med detta.

⁽¹⁾ COM(2012)0777, 28 november 2012.

Torsdagen den 16 februari 2017

80. Europaparlamentet upprepar att interparlamentariskt samarbete inte får leda till att man inrättar ett nytt parlamentariskt organ eller en ytterligare institution, eftersom euron är EU:s valuta och Europaparlamentet är EU:s parlament. Parlamentet påminner om att EMU har upprättats av unionen, vars medborgare företräds på unionsnivå direkt av Europaparlamentet, som måste kunna finna och kunna genomföra olika sätt att garantera parlamentarisk och demokratisk ansvarsskyldighet när det gäller beslut som specifikt avser euroområdet.

81. Europaparlamentet insisterar på att kommissionen ges befogenheter att genomföra och upprätthålla kommande och befintliga instrument antagna med avseende på EMU.

82. Europaparlamentet anser det nödvändigt att rätta till bristerna i den befintliga institutionella strukturen inom EMU, särskilt dess demokratiska underskott, också med beaktande av möjligheten för domstolen att övervaka tillämpningen av vissa delar av fördraget medan andra delar är undantagna från denna kontroll. Det finns ett behov av stärkt parlamentarisk granskning av det konkreta genomförandet av artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget, vad beträffar en fastare samordning av den ekonomiska politiken.

83. Europaparlamentet anser att differentierad integration bör kvarstå som en möjlighet för alla medlemsstater.

84. Europaparlamentet påminner om att man på EU-nivå bör prioritera det ordinarie lagstiftningsförfarandet och budgetförfarandet genom att vid behov tillämpa undantag samt inrätta för ändamålet avsedda budgetposter. Parlamentet påminner om att alla andra bestämmelser, t.ex. om euroområdet eller om fördjupat samarbete, bör användas endast när ovannämnda förfaranden inte är rättsligt eller politiskt gångbara.

Fullbordandet av den inre marknaden som den främsta drivkraften för tillväxt

85. Europaparlamentet är övertygat om att fördjupandet av EMU bör gå hand i hand med fullbordandet av den inre marknaden genom att alla återstående interna hinder avskaffas, särskilt med avseende på energiunionen, den digitala inre marknaden och tjänstemarknaden.

86. Europaparlamentet efterlyser fullständigt genomförande av den befintliga lagstiftningen om den inre energi-marknaden i enlighet med artikel 194 i EUF-fördraget, med målet att upprätta en energiunion.

87. Europaparlamentet stöder ett stärkande av skyldigheterna och behörighetsområdena för Europeiska byrån för samarbete mellan energitillsynsmyndigheter, för att i slutändan inrätta en europeisk energibyrå i enlighet med artikel 54 i Euratomfördraget samt få till stånd en integrering av energimarknaderna, inrättande av en europeisk strategisk reserv på grundval av en sammanslagning av nationella reserver, och ett gemensamt förhandlingscentrum med leverantörer, i syfte att fullborda energiunionens institutionella struktur.

88. Europaparlamentet uppmuntrar användningen av "projektobligationer" i nära samarbete med EIB för att finansiera infrastruktur- och energiprojekt.

89. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att använda artikel 116 i EUF-fördraget, vilken utgör den rättsliga grund som krävs för att parlamentet och rådet ska kunna agera enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet i syfte att eliminera företeelser som snedvrider konkurrensvillkoren på den inre marknaden genom skadlig skattepolitik.

Den sociala dimensionen

90. Europaparlamentet betonar att man för att säkerställa en stabil social grund för unionen bör garantera rättigheterna – inbegripet de sociala rättigheterna – för arbetstagare, särskilt när dessa utövar sin rätt till rörlighet, med fullt utnyttjande av de relevanta rättsliga instrument som föreskrivs i avdelningarna IV, IX och X samt i enlighet med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna. Parlamentet framhåller i detta sammanhang särskilt de rättigheter som följer av direktiv 2004/38/EG om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, och av förordning (EU) nr 492/2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen.

91. Europaparlamentet betonar vikten av att skapa ett socialt Europa, så att det europeiska integrationsprojektet även framöver har arbetstagarnas stöd.

Torsdagen den 16 februari 2017

92. Europaparlamentet framhåller vikten av att främja tanken om en minimilön som fastställs av varje medlemsstat, konstaterar att undersökningar av möjligheterna för ett system med miniförmåner vid arbetslöshet skulle förutsätta gemensamma regler och villkor för en EU-arbetsmarknad, samt anser att ett lagstiftningsförslag skulle kunna antas inom ramen för de nuvarande fördragsbestämmelserna för att begränsa de hinder för arbetstagare som fortfarande förekommer.

93. Europaparlamentet framhåller de möjligheter som unionen medför och behovet att aktivt verka för att få in unga arbetstagare på arbetsmarknaden och ytterligare uppmuntra utbytet av unga arbetstagare i enlighet med artikel 47 i EUF-fördraget.

94. För att bl.a. se till att regionala fonder och sociala fonder utnyttjas bättre uppmanar Europaparlamentet kommissionen att införa sysselsättningskriterier för att utvärdera medlemsstaternas makroekonomiska resultat samt rekommendera och stödja strukturreformer.

95. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra en ordentlig bedömning av behovet av EU-åtgärder och de potentiella ekonomiska, sociala och miljömässiga konsekvenserna av politiska alternativ innan den föreslår nya initiativ (exempelvis lagstiftningsförslag, andra initiativ än lagstiftning, genomförandeakter och delegerade akter), i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

96. Europaparlamentet vill att det inrättas en ny social pakt (som skulle kunna anta formen av ett socialt protokoll) för att främja Europas sociala marknadsekonomi, minska klyftorna och säkerställa att alla medborgares grundläggande rättigheter respekteras, däribland rätten till kollektiv förhandling och fri rörlighet. Parlamentet påpekar att en sådan pakt skulle kunna stärka samordningen av de olika medlemsstaternas socialpolitik.

97. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att återuppliva den sociala dialogen på EU-nivå genom bindande avtal mellan arbetsmarknadens parter i enlighet med artiklarna 151–161 i EUF-fördraget.

Yttre åtgärder

Åtgärder för att öka ändamålsenligheten, följdriktigheten och ansvarsskyldigheten i Gusp

98. Europaparlamentet anser att EU:s övergripande strategi för externa konflikter och kriser bör stärkas genom att man i högre grad sammanför de olika aktörerna och instrumenten under konfliktcykelns samtliga faser.

99. Europaparlamentet insisterar på en tillämpning av bestämmelserna i artikel 22 i EU-fördraget för att upprätta en övergripande strategisk ram för, och fatta beslut om, de strategiska intressen och mål som fastställs i artikel 21 i EU-fördraget, vilka kan nå utöver Gusp till andra områden som omfattas av unionens yttre åtgärder. Detta kräver överensstämmelse med andra politikområden såsom handel, jordbruk och utvecklingsstöd. Parlamentet påminner om att beslut som fattas på grundval av en sådan strategi skulle kunna genomföras genom beslutande med kvalificerad majoritet. Parlamentet påpekar att den demokratiska legitimiteten i sådana beslut skulle kunna stärkas om rådet och parlamentet skulle anta gemensamma strategiska dokument på grundval av förslag från vice ordföranden/den höga representanten för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

100. Europaparlamentet vill att man stärker den parlamentariska kontrollen av EU:s yttre åtgärder – bl.a. i form av fortsatta regelbundna samråd med vice ordföranden/den höga representanten, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen – och att man slutför förhandlingarna om att ersätta 2002 års interinstitutionella avtal om tillgång till känslig information från rådet om Gusp.

101. Europaparlamentet ser det som nödvändigt att EU:s särskilda representanter integreras i utrikestjänsten, bland annat genom att deras budget överförs från posterna för Gusp till posterna för utrikestjänsten, eftersom detta skulle öka följdriktigheten i EU:s ansträngningar.

102. Europaparlamentet vill att man tillämpar artikel 31.2 i EU-fördraget, som gör det möjligt för rådet att fatta vissa beslut om Gusp med kvalificerad majoritet, och övergångsklausulen i artikel 31.3 i EU-fördraget för att successivt övergå till beslutande med kvalificerad majoritet för beslut om Gusp som inte har militära eller försvarsrelaterade konsekvenser. Parlamentet påminner om att artikel 20.2 i EU-fördraget, som innehåller bestämmelser om fördjupat samarbete, erbjuder ytterligare möjligheter för medlemsstaterna att gå vidare med Gusp och därför också bör utnyttjas.

Torsdagen den 16 februari 2017

103. Europaparlamentet anser att flexibiliteten i de finansiella reglerna för yttre åtgärder behöver ökas så att man undviker förseningar i den faktiska utbetalningen av EU-medel och därigenom ökar EU:s förmåga att reagera på kriser på ett snabbt och ändamålsenligt sätt. I detta avseende anser parlamentet att det behövs ett påskyndat förfarande för humanitärt bistånd för att garantera att biståndet fördelas på det mest effektiva och ändamålsenliga sättet.

104. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet, utrikestjänsten och kommissionen att fullgöra sina respektive skyldigheter att omedelbart och fullständigt informera parlamentet i alla skeden av förhandlingar om och ingående av internationella avtal, i enlighet med artikel 218.10 i EUF-fördraget och såsom det anges i interinstitutionella avtal med kommissionen och rådet.

105. Europaparlamentet påpekar att Europeiska unionens domstol (domstolen) har bekräftat att parlamentet enligt artikel 218.10 i EUF-fördraget har rätt att omedelbart och fullständigt informeras i alla skeden av förfarandet för förhandlingar om och ingående av internationella avtal – även vad avser Gusp – för att det ska kunna utöva sina befogenheter med full insyn i EU:s verksamhet i dess helhet. Parlamentet förväntar sig därför att man i samband med de kommande interinstitutionella förhandlingarna om förbättrade praktiska arrangemang för samarbete och informationsutbyte inom ramen för förhandlingar om och ingående av internationella avtal, i vederbörlig utsträckning kommer att beakta domstolens rättspraxis.

Åtgärder för en gemensam försvarspolitik

106. Europaparlamentet efterlyser åtgärder för gradvis utformning av en gemensam försvarspolitik (artikel 42.2 i EU-fördraget) och i slutändan ett gemensamt försvar, som kan upprättas genom ett enhälligt beslut i Europeiska rådet, samtidigt som man även stärker medborgarsamhället och det civila samhället på grundval av konfliktförebyggande och lösning av konflikter som bygger på icke-våld, framför allt genom ökade finansiella, administrativa och mänskliga resurser i syfte att arbeta med medling, dialog, försoning och omedelbara krisåtgärder med insatser från civilsamhällets organisationer.

107. Som ett första steg i denna riktning föreslår Europaparlamentet att bestämmelserna om upprättande av ett permanent strukturerat samarbete enligt artikel 46 i EU-fördraget genomförs genom att rådet beslutar med kvalificerad majoritet, eftersom detta instrument skulle göra det möjligt för mer ambitiösa medlemsstater att på ett samordnat sätt samarbeta närmare på försvarsområdet med EU som "paraply" samt ge dem rätt att utnyttja EU:s institutioner, instrument och budget.

108. Europaparlamentet rekommenderar att det upprättas ett permanent ministerråd för försvarsministrarna som leds av vice ordföranden/den höga representanten, i syfte att samordna medlemsstaternas försvarspolitik, särskilt när det gäller it-säkerhet och kampen mot terrorism, och gemensamt utforma strategin och prioriteringarna för EU:s försvarspolitik.

109. Europaparlamentet står fast vid att det bör utarbetas en EU-vitbok om säkerhet och försvar på grundval av den globala strategin för EU:s utrikes- och säkerhetspolitik som presenterats av vice ordföranden/den höga representanten samt Bratislava-agendan, eftersom man genom ett sådant dokument närmare skulle kunna fastställa EU:s strategiska mål på säkerhets- och försvarsområdet såväl som befintlig och erforderlig kapacitet. Parlamentet uppmanar kommissionen att basera sitt pågående förberedande arbete om en europeisk handlingsplan inom försvarsområdet på resultaten av en framtida EU-vitbok om säkerhet och försvar, varvid man även bör ta upp frågan om hur och under vilka förutsättningar det är lämpligt och legitimt att använda militära styrkor.

110. Europaparlamentet understryker behovet att fastställa en gemensam europeisk politik för kapacitet och försvarsmateriel (artikel 42.3 i EU-fördraget), som skulle omfatta gemensam planering, utveckling och upphandling av militär kapacitet och som även bör innehålla förslag om åtgärder mot it-hot, hybridhot och asymmetriska hot. Parlamentet uppmanar kommissionen att arbeta med en ambitiös europeisk handlingsplan på försvarsområdet i enlighet med det som aviserades i arbetsprogrammet för 2016.

111. Europaparlamentet lyfter fram Europeiska försvarsbyråns (EDA) stora potential när det gäller att bidra till att utveckla en konkurrenskraftig, effektiv och forsknings-, utvecklings- och innovationsintensiv inre försvarsmarknad som i synnerhet skapar specialiserade arbetstillfällen. I detta syfte förespråkar parlamentet att möjligheterna till offentlig-privata partnerskap utforskas. Parlamentet framhåller på nytt det trängande behovet att stärka EDA genom att tillhandahålla byråns resurser och det politiska stöd som krävs och därmed göra det möjligt för den att ta på sig en ledande och samordnande roll i samband med kapacitetsutveckling, forskning och upphandling. Parlamentet anser fortfarande att det vore bäst om detta gjordes genom en finansiering av byråns personal- och driftskostnader med medel från unionens budget.

Torsdagen den 16 februari 2017

112. Europaparlamentet påminner om artikel 44 i EU-fördraget, där det fastställs ytterligare flexibilitetsbestämmelser och införs en möjlighet att anförtro genomförandet av krishanteringssupdrag åt en grupp medlemsstater. Denna grupp medlemsstater skulle utföra sådana uppdrag på EU:s vägnar, under politisk kontroll och strategisk ledning av kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp) och utrikestjänsten.

113. Europaparlamentet föreslår att artikel 41.3 i EU-fördraget används för att upprätta en startfond bestående av medlemsstaternas bidrag för finansiering av förberedande verksamhet med anknytning till unionens gemensamma säkerhets- och försvarspolitik (GSFP) som inte ska belasta unionens budget.

114. Europaparlamentet betonar vikten av att öka den gemensamma finansieringen inom den militära delen av GSFP, också genom Athenamekanismen. Detta skulle nämligen begränsa de negativa ekonomiska incitamenten för medlemsstaterna att bidra till militära GSFP-uppdrag och GSFP-insatser samt därmed öka EU:s förmåga att reagera på kriser.

115. Europaparlamentet vill att det upprättas ett permanent civilt och militärt högkvarter med militär planerings- och ledningskapacitet och civil planerings- och ledningskapacitet. Parlamentet efterlyser en institutionalisering av de olika europeiska militära strukturerna (bland annat olika stridsgrupper, eurostyrkor, försvarssamarbete mellan Frankrike och Storbritannien samt luftförsvarssamarbete mellan Beneluxländerna) inom EU:s ramverk, liksom en ökning av EU-stridsgruppernas användbarhet, bl.a. genom att man utökar den gemensamma finansieringen och överväger möjligheten att i standardfall använda dessa stridsgrupper som första insatsstyrkor i kommande krishanteringssituationer.

116. Europaparlamentet konstaterar att ett sådant permanent högkvarter skulle kunna delta i permanent beredskapsplanering och spela en central samordnarroll när artikel 42.7 i EU-fördraget tillämpas i framtiden. Parlamentet anser att klausulen om ömsesidigt försvar, som fastställs i denna artikel och som återopades av Frankrike under mötet i rådet (utrikes frågor) den 17 november 2015, kan fungera som katalysator för vidareutveckling av EU:s säkerhets- och försvarspolitik och leda till ett kraftfullare åtagande från alla medlemsstaters sida.

117. Europaparlamentet anser att åtgärder måste vidtas för att stärka samarbetet mellan EU och Nato på alla nivåer inom områden som kapacitetsutveckling och beredskapsplanering för hybridhot, och att ansträngningarna att undanröja de återstående politiska hindren måste intensifieras. Parlamentet efterlyser med kraft ett omfattande politiskt och militärt partnerskap mellan EU och Nato.

118. Europaparlamentet efterlyser kraftfulla åtgärder för att säkerställa en konsekvent politik för utveckling i artikel 208 i EUF-fördraget, och begär att systemet för konsekvensbedömning i fråga om en konsekvent politik för utveckling förbättras och att en medlingsmekanism införs för att man ska komma till rätta med eventuella skillnader mellan unionens politikområden, där kommissionens ordförande ges det politiska ansvaret för att dra upp de allmänna riktlinjerna och lösa de frågor som uppstår när det gäller de åtaganden som unionen gör med avseende på en konsekvent politik för utveckling.

Rättsliga och inrikes frågor (RIF)

119. Europaparlamentet understryker att det med tanke på de senaste attackerna och det ökade terroristhotet är absolut nödvändigt med ett systematiskt, obligatoriskt och strukturerat utbyte av information och uppgifter mellan nationella brottsbekämpande myndigheter och underrättelsetjänster samt med Europol, Frontex och Eurojust, och att detta utbyte måste införas snarast möjligt, samtidigt som man måste upprätthålla grundläggande rättigheter och friheter och stå fast vid behovet av demokratisk och rättslig tillsyn över politiken för terrorismbekämpning.

120. Europaparlamentet påpekar att gärningsmännen i attackerna i Paris redan var kända av säkerhetsmyndigheterna och redan hade varit föremål för utredningar och övervakningsåtgärder, vilket också har varit fallet vid tidigare attacker. Parlamentet uttrycker oro över att medlemsstaterna inte hade ett utbyte av den befintliga informationen om dessa personer, trots kraven i artikel 88 i EUF-fördraget. Parlamentet uppmanar rådet att på grundval av artikel 352 i EUF-fördraget anta ett beslut om obligatoriskt utbyte av information mellan medlemsstaterna. Parlamentet anser att potentialen i fördjupat samarbete bör utnyttjas om man inte kan uppnå enhällighet.

121. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att göra en heltäckande utvärdering av EU:s åtgärder mot terrorism och åtgärder med anknytning till dem, särskilt av hur medlemsstaterna genomför dem i lagstiftning och praxis, samt av i vilken utsträckning det förekommer samarbete med EU:s byråer på detta område, särskilt Europol och Eurojust. Kommissionen och rådet uppmanas också att göra en motsvarande bedömning av återstående luckor samt av huruvida dessa överensstämmer med EU:s skyldigheter avseende de grundläggande rättigheterna, varvid det förfarande som föreskrivs i artikel 70 i EUF-fördraget bör tillämpas.

Torsdagen den 16 februari 2017

122. I detta sammanhang påminner Europaparlamentet om att artikel 222 i EUF-fördraget innehåller en solidaritetsklausul som kan och bör tillämpas när en medlemsstat utsätts för en terroristattack eller drabbas av en naturkatastrof eller en katastrof som orsakas av människor.

123. Europaparlamentet beklagar att direktivet om tillfälligt skydd inte har aktiverats mot bakgrund av flyktingkrisen, trots att det utarbetats för att hantera ett massinflöde av tredjelandsmedborgare.

124. Europaparlamentet framhåller behovet att införa en rättvis och ändamålsenlig gemensam asyl- och invandringspolitik för EU som grundar sig på principerna om solidaritet, icke-diskriminering, "non-refoulement" och lojalt samarbete mellan alla medlemsstater och som även bör inbegripa en rättvis omfördelning av asylsökande inom EU. Parlamentet anser att en sådan politik bör inbegripa alla medlemsstater. Parlamentet påminner medlemsstaterna om deras nuvarande skyldigheter i detta avseende, och betonar att den nya asyl- och migrationsramen bör baseras på migranternas grundläggande rättigheter.

125. Europaparlamentet påpekar att fler åtgärder krävs för att se till att det gemensamma europeiska asylsystemet blir helt enhetligt. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att harmonisera sina lagstiftningar och metoder när det gäller både kriterierna för personer som beviljas internationellt skydd och garantier för förfaranden för internationellt skydd och mottagningsvillkor i enlighet med Europeiska domstolens för de mänskliga rättigheterna och EU-domstolens rättspraxis och etablerade bästa metoder i övriga medlemsstater.

126. Europaparlamentet välkomnar antagandet av förordning (EU) 2016/1624, som medför en utvidgning av Frontex uppdrag och mandat och ger byrån det nya namnet Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Parlamentet anser att byrån vid behov skulle kunna stödjas av militära instrument, t.ex. den europeiska marina styrkan och en uppgraderad version av Europakåren, i kombination med de resurser som samlats genom permanent strukturerat samarbete. Parlamentet betonar att det framgår tydligt av förordningen att medlemsstaterna, i sitt eget och andra medlemsstaters intresse, bör föra in data i de europeiska databaserna. Parlamentet föreslår att man även planerar för kompatibilitet mellan gränsförvaltningsbyråernas databaser, t.ex. Eurodac, och kompatibilitet med Europols databaser.

127. Europaparlamentet efterlyser en omedelbar översyn av Dublinförordningen genom införande av ett permanent EU-omfattande rättsligt bindande system för fördelning av asylsökande mellan medlemsstaterna vilket bygger på rättvis och obligatorisk fördelning.

128. Med tanke på att ett aldrig tidigare skådat flöde av migranter har nått och fortsätter att nå unionens yttre gränser och att antalet personer som söker internationellt skydd stadigt ökar, påpekar Europaparlamentet att unionen behöver en bindande och obligatorisk lagstiftningsstrategi för vidarebosättning, i enlighet med det som anges i kommissionens migrationsagenda.

129. Europaparlamentet anser att avtal med säkra tredjeländer bör undertecknas så att man får kontroll över och kan minska migrationsflödet innan migranterna når EU:s gränser. Samtidigt insisterar parlamentet på strikta förfaranden för återsändande av sökande med ogrundade ansökningar.

130. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka anslagen till utbildning av asylspecialister och förbättra effektiviteten i förfarandena för att söka asyl.

131. Europaparlamentet anser att den yttre dimensionen bör inriktas på samarbete med tredjeländer för att ta itu med och bekämpa de bakomliggande orsakerna till flödena av irreguljära migranter till Europa. Parlamentet är av uppfattningen att partnerskap och samarbete med de viktigaste ursprungs-, transit- och destinationsländerna bör vara en fortsatt prioritet. Parlamentet rekommenderar att man vid allt samarbete med tredjeländer bedömer dessa länders asylsystem, deras stöd till flyktingar och deras förmåga och vilja att bekämpa människohandel och människosmuggling in i och genom dessa länder. Parlamentet är medvetet om att EU:s återvändandesystem måste effektiviseras, men anser att migranter bör återsändas endast om det kan göras under helt säkra förhållanden och med full respekt för personernas grundläggande och processuella rättigheter.

132. Om kontrollen av de yttre gränserna blir så ineffektiv att Schengenområdets funktion riskerar att äventyras därför att en medlemsstat antingen inte vidtar nödvändiga åtgärder eller inte har begärt tillräckliga stödåtgärder från Frontex, eller inte genomför sådana stödåtgärder, får kommissionen – enligt den nya förordning (EU) 2016/1624 om en europeisk gräns- och kustbevakning – för rådet föreslå ett beslut i vilket åtgärder som ska genomföras av byrån identifieras och i vilket det uppställs krav på att den berörda medlemsstaten ska samarbeta med byrån vid genomförandet av dessa åtgärder.

Torsdagen den 16 februari 2017

Europaparlamentet välkomnar detta. Parlamentet framhåller vidare att förordningen dessutom innehåller bestämmelser om civilrättsligt och straffrättsligt ansvar för medlemmarna i enheterna samt ett system för klagomål för övervakning av, och säkerställande av respekt för, de grundläggande rättigheterna i hela byråns verksamhet.

133. Europaparlamentet anser att en uppgradering av de mänskliga och ekonomiska resurserna hos Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo) skulle behövas om det uppmanades att samordna alla asylansökningar i EU samt utgöra stöd för medlemsstater som står under särskilt migrationstryck i samband med handläggningen av asylansökningar, inbegripet inom ramen för sitt mandat att inleda gemensamma insatser, pilotprojekt och snabba insatser motsvarande dem som lades till Frontex mandat genom förordning (EU) nr 1168/2011.

134. Europaparlamentet understryker vikten av bättre samordning mellan Easo, Frontex och Europeiska ombudsmanen, så att det blir möjligt att på ett smidigare sätt anta rapporter för tidig varning i händelse av ett särskilt invandringstryck som sannolikt kan äventyra respekten för asylsökandes grundläggande friheter. Parlamentet anser att kommissionen kan använda dessa rapporter för tidig varning som utgångspunkt för att inleda de beredskapsåtgärder som avses i artikel 78.3 i EUF-fördraget.

135. Europaparlamentet anser att det är absolut nödvändigt att stärka parlamentets roll som medlagstiftare likställd med rådet genom tillämpning av artikel 81.3 i EUF-fördraget, som gör det möjligt att i familjerättsliga frågor med gränsöverskridande följder övergå till beslutsfattande enligt det ordinarie lagstiftningsförfarandet om rådet beslutar detta med enhällighet efter att ha hört parlamentet. Parlamentet begär att beslutsförfarandet för alla övriga politiska åtgärder inom RIF-området övergår till det ordinarie lagstiftningsförfarandet med hjälp av övergångsklausulen i artikel 48.7 i EU-fördraget.

136. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att på grundval av artikel 83 i EUF-fördraget föreslå minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder med anknytning till kampen mot terrorism, människohandel och sexuell utnyttjande av kvinnor och barn, olaglig narkotikahandel, olaglig vapenhandel, penningtvätt, korruption, förfalskning av betalningsmedel, it-brottslighet och organiserad brottslighet.

137. Europaparlamentet insisterar på att man – jämte bestämmelserna i EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna – börjar tillämpa principerna i Lissabonfördraget, närmare bestämt principerna om solidaritet och delat ansvar mellan medlemsstaterna samt om ömsesidigt erkännande vid genomförandet av RIF-politiken (artikel 70 i EUF-fördraget).

138. Europaparlamentet anser att EU måste garantera skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna samt fortsatt respekt för Köpenhamnskriterierna, och säkerställa att alla medlemsstater respekterar de gemensamma värden som fastställs i artikel 2 i EU-fördraget.

139. Europaparlamentet betonar vikten av att slutföra det så kallade paketet med processuella garantier, särskilt genom att utarbeta lagstiftning om administrativt frihetsberövande och frihetsberövande av minderåriga, eftersom bestämmelserna i många medlemsstater inte är fullt ut förenliga med de mänskliga rättigheterna och andra internationella normer på dessa områden.

140. Europaparlamentet betonar vikten av att fortsätta att utveckla den europeiska straffrätten, särskilt när det gäller ömsesidigt erkännande och verkställande av straffrättsliga domar.

141. Europaparlamentet betonar vikten av att utveckla en europeisk rättskultur som en central förutsättning för att kunna förverkliga området med frihet, säkerhet och rättvisa för medborgarna och för att säkerställa en bättre tillämpning av unionsrätten.

142. Europaparlamentet anser att det är nödvändigt att inrätta en europeisk åklagarmyndighet för att bekämpa organiserad brottslighet, bedrägeri och korruption, skydda unionens ekonomiska intressen och övervinna splittringen på det europeiska brottsbekämpningsområdet.

Torsdagen den 16 februari 2017

143. Europaparlamentet understryker att en europeisk åklagarmyndighet som ska bekämpa brott som skadar unionens ekonomiska intressen, enligt artikel 86 i EUF-fördraget får inrättas endast efter Europaparlamentets godkännande. Parlamentet ger därför på nytt uttryck för rekommendationerna enligt sina resolutioner från den 12 mars 2014⁽¹⁾ och den 29 april 2015⁽²⁾ om hur denna myndighet bör organiseras i detalj, och understryker att förordningen om Europeiska åklagarmyndigheten bör antas utan dröjsmål, så att myndigheten får befogenheter att utreda alla brott som skadar unionens ekonomiska intressen, inklusive momsbedrägerier, och lagföra misstänkta gärningsmän.

144. Europaparlamentet påminner om unionens skyldighet att ansluta sig till den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i linje med artikel 6.2 i EU-fördraget, och begär eftertryckligen att förhandlingarna om detta med Europarådet återupptas utan dröjsmål, med hänsyn till domstolens yttrande av den 18 december 2014. Parlamentet påminner kommissionen, som chefsförhandlare, om att en sådan anslutning kommer att förbättra skyddet av alla unionsmedborgares mänskliga rättigheter.

145. Europaparlamentet upprepar att denna resolution endast syftar till att tillhandahålla en bedömning av de rättsliga, fördragsstadgade möjligheterna och bör utgöra grunden för förbättringar av Europeiska unionens funktionsätt på kort sikt. Parlamentet påminner om att ytterligare, grundläggande ändringar framöver skulle kräva en översyn av fördragen.

o

o o

146. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till Europeiska rådet, rådet, kommissionen, revisionsrätten, ECB, Regionkommittén och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt till medlemsstaternas parlament och regeringar.

⁽¹⁾ Antagna texter, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Antagna texter, P8_TA(2015)0173.